

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **1) Předseda okresního soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 20, České Budějovice, **2) Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o podání ze dne 29. 1. 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 - 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 29. 1. 2014 se žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích domáhal, aby krajský soud zakázal předsedovi okresního soudu v Českých Budějovicích, aby pokračoval v porušování žalobcovy svobody zvolit si zmocněnce k převzetí písemnosti na poště bez souhlasu soudu, a přikázal okresnímu soudu, aby obnovil stav před zásahem ke dni, kdy začal používat vadné doručky se zeleným pruhem dle IMS (pokyn poště „výhradně jen adresátu“), v jehož důsledku mu bylo znemožněno a je znemožňováno dodání jakékoli písemnosti prostřednictvím zmocněnce, a aby krajský soud určil, že pokyn Ministerstva spravedlnosti č. j. 58/2009-OD-Org., resp. 145/11, ať už ve znění z léta 2009 či z dubna 2011, je v naprostém nesouladu s právním řádem České republiky, a jeho aplikací kanceláři Okresního soudu v Českých Budějovicích bylo a je neojediněle, nýbrž soustavně, porušováno žalobcovo právo určit si osobu k přebírání písemností, jichž byl či je adresátem, a tento zásah v jeho důsledku vzhledem k účinnosti pokynu trvá.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením vydaným asistentem soudce ze dne 3. 2. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 – 2, vyzval žalobce k odstranění vad žaloby ze dne 29. 1. 2014.

[3] Podáním ze dne 17. 2. 2014 žalobce podal proti usnesení ze dne 3. 2. 2014 námítky podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších

úřednicích státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyšších soudních úřednicích“).

[4] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením předsedkyně senátu ze dne 18. 3. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 – 10, vyzval žalobce, aby odstranil vady podání ze dne 17. 2. 2014 tak, aby obsahovalo všechny zákonné náležitosti námítky podle § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednicích.

[5] Na tuto výzvu žalobce reagoval podáním ze dne 2. 4. 2014, ve kterém rozvinul své námítky.

[6] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením předsedkyně senátu ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 - 15, podání ze dne 17. 2. 2014 odmítl, protože žalobce neodstranil vady tohoto podání.

[7] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ze dne 24. 4. 2014, ve které vytýkal soudu, že usnesení není řádně a přesvědčivě odůvodněno, přičemž poukazoval na předchozí nesprávný postup krajského soudu.

[8] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost je dále nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.“*

[9] Byť stěžovatel napadá usnesení krajského soudu ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 - 15, je pro posouzení přípustnosti kasační stížnosti nutno uvést, že tímto usnesením krajský soud rozhodoval podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednicích o námitkách vznesených stěžovatelem proti výzvě krajského soudu ze dne 3. 2. 2014. Nejvyšší správní soud přitom v usnesení ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12, dospěl k právnímu závěru, že *„výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání, vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná.“*

[10] Podstatou sporu je tedy to, že stěžovatel fakticky brojí proti výzvě krajského soudu, proti níž kasační stížnost není s ohledem na výše uvedené přípustná. Přípustnost kasační stížnosti přitom nemůže založit ani to, že předmětnou výzvu vydal asistent soudce, přičemž proti takovému rozhodnutí jsou přípustné námítky podle zákona o vyšších soudních úřednicích, neboť i v takovém případě je meritem věci to, zda krajský soud stěžovatele správně vyzval k odstranění vad podání; přípustnost kasační stížnosti je přitom nutné posuzovat právě ve vztahu k tomuto původnímu rozhodnutí krajského soudu.

[11] Ze skutečnosti, že krajský soud v usnesení ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 - 15, stěžovatele nesprávně poučil o přípustnosti kasační stížnosti, na závěrech Nejvyššího správního soudu o nutnosti odmítnutí kasační stížnosti ničeho nemění – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36.

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospívá k názoru, že je na místě kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 4. 2014, č. j. 10 Na 7/2014 - 15, odmítnout, neboť je nepřijatelná podle ustanovení § 104

pokračování

odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od této judikatury, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil.

[13] Jelikož kasační stížnosti byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu